

Politik Bilim

Çanakkale Zaferi, Kullanılan Silahlar ve Düşündürdükleri...

Aykut Göker

<http://www.inovasyon.org>; harunaykutgoker@gmail.com

**Silahtan ve savaştan çokça söz ettiğimin farkındayım.
Ama coğrafyamız silah ve savaş kokuyor...**

Okuyucumuz M. Emin Atılğan'ın [Elektrik Mühendisi; ODTÜ] 29 Mart'ta yazdığı mektubu sizlerle paylaşmak istedim. Der ki:

"28 Mart günü, İş Bankası müzesindeki 'Çanakkale Savaşı' sergisini, arkadaşlarımla beraber, büyük bir beğeni ile gezdim. Özen verilerek hazırlanmış... Silahlar, giysi, başka kişisel eşyalar, bölgenin güzel bir maketi, fotoğraf ve filmlerle zenginleştirilmiş... Bu ufacık mekândaki sergi, adeta Çanakkale Savaşı'nı daha anlaşılır hale getirmiş..."

"...Savaş sırasında ecdadımızın gösterdiği olağanüstü kahramanlıklar, harbin sevk ve komutasında, başta Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere tüm komutanların çok olağanüstü yetenek ve becerileri göğsümü kabarttı. Hele hele, askerlerimizin ayağı çıplak, karnı aç olarak bu kahramanlıkları göstermesi ile serginin sonunda yer alan, Atatürk'ün yabancı şehitler için söylemi gözlerimi yaşarttı: 'Bu memleketin toprakları üstünde kanlarını döken kahramanlar! Burada bir dost vatanın toprağında-sınız. Huzur ve rahat içinde uyuyunuz. Sizler, Mehmetçiklerle yan yana, koyun koyunasınız. Uzak ülkelerden evlatlarını savaşa gönderen analar! Gözyaşlarınızı dindiriniz. Evlatlarınız, bizim bağrımızdadır. Huzur içindedirler ve huzur içinde rahat rahat uyuyacaklardır. Onlar, bu toprakta canlarını verdikten sonra, artık bizim evlatlarımız olmuşlardır.'

"Sergiyi gezdikten sonra, müze karşısındaki bir kahvehanede, kahve molası verdiğimizde bu savaşta Osmanlı'nın kullandığı savaş teçhizatını düşünmeye başladım. Top, mayın, torpido, denizaltı, mayın gemisi, askeri teçhizat, kişisel eşyalar... Bunlardan hangileri Osmanlı'da üretiliyordu acaba diye düşündüğümde içimi tarifsiz bir hüznün kapladı. Hemen hemen hiçbiri... Savaşa katkımız, subaylarımızın sevk ve komutası dışında, insanımızın kanı, canı ve fedakârlığı ve bu silahları kullanma becerisi olmuştu. Basın ve medyada, yalnızca, savaşan iki tarafın silah ve asker mukayesesi yapılırken bu konuya hiç değinilmediğini fark ettim. Daha sonra Niyazi Berkes'in 'Atatürk ve Devrimler' kitabında (Adam Yayıncılık)geçen bir cümle aklıma geldi: 'Alman Generalin [Von Der Goltz] deyiimi ile Türk, Osmanlı-İslam devletine bir 'kan vergisi' borcu olan bir bölgenin [Anadolu'nun] insanı olmuştu.' (s. 83)

"Özlemimi duyduğumuz Osmanlıya niye özlem duyduğumuz bir kere daha kafama dank etti. Anadolu insanı, hamaset edebiyatı ile yine 'kan vergisi' mükellefi olarak kullanılmak isteniyor."

Mektup burada bitiyor. Doğru; Çanakkale zaferinin ne pahasına kazanıldığı hep konuşuluyor da böyle bir zafere karşın Osmanlı'yı İstanbul'da teslim olma, sonunda da çökme noktasına getiren nedenler pek konuşulmuyor. Evet, silah, gezegenimizin verili koşullarında ne yazık ki ulusların gelişmişlik düzeylerinin en çarpıcı göstergesi... Elinizdeki silahın markası yabancıysa siz bilim ve teknolojiye de yabancısınız demektir. Eğer öyleyseniz, sınırlarla bölünmüş bir dünya coğrafyasında varlığınızı sürdürebilmeniz ya da hangi şartlarda sürdürebileceğiniz de size değil bilim ve teknolojiye egemen olan ulusların iradesine bağlıdır. Osmanlı bilim, teknoloji ve sanayideki geriliğiyle çöktü.

Ama Osmanlı'ya birileri çok özeniyor. Baksanıza başlarındaki de şimdiden padişahı oynamaya başladı. Oyunun gerçek olması için gereken tek şey sandıktan yeterli sayıda destek oyu çıkartılması... Ya bunu kesinlikle başaramayacakları kanısına varırlarsa? Mektubun son cümlesinin gerçekleşmesi ve '*kan vergisi mükelleflerinin*' göreve çağırılması olasılığını pek de yabana atmayın... İçte düşük yoğunluklu savaşı körüklemeyi ya da sınır ötesi bir harekâtı, seçimi ertelemenin en iyi çaresi olarak niçin düşünmesinler ki?

CBT. 17 Nisan 2015